

Nu oameni buni, n-a pierit speranța,

Nicu Hăloiu

Nu oameni buni, n-a pierit speranța,

...

Nu oameni buni, n-a pierit speranța,
Doar s-a mutat o vreme de la noi,
S-a dus să-și facă pe undeva vacanța.
Dar mi-a promis că vine înapoi!

...

A fost doar obosită de-atâta așteptare,
Crezând că totuși facem și noi ceva
Și a plecat în lumea asta mare
Depart, nu știu unde, undeva!

...

S-a dus probabil în țări mult mai curate,
Unde nu-s munții de păduri goliți,
Unde conducătorii n-au capete pătrate
Și oamenii de-acolo-s mai cinstiți!

...

A plecat speranța o scurtă perioadă
A plecat probabil, să se odihnească ,
Sau, poate nici nu mai vrea să vadă,
Cum ne batem joc de glia strămășească!

...

A plecat speranța, dar vine înapoi,
La primul semn al nostru că merită să vină,
S-a dus să se încarce cu tone de lumină,
S-a săturat aici de tone de gunoi!

...

A plecat speranța, dar nu și-a luat bagaj,
Dovadă fără dubii că va veni-napoi,
Va veni în clipa când vom avea curaj
Să scoatem tot gunoiul din țară și din noi!